

# Nådens oföränderlighet och syndaeländets kännedom

## Uppmuntringsbrev till en troende själ.

Älskade vän! Herren Gud välsigne dig med mycken nåd och frid och tröst och kraft under alla de prövningar, han, din Fader, tillsänder dig! Jag ville, om jag kunde, så gärna uppmuntra dig litet med några av våra stora, eviga tröstegrunder; men du ligger själv vid källan, och Gud hugsvalar dig själv. Du vet det, att vi bliva visst ofta bedrövade igen och tyckas för var gång hava skäl och grund därtill; men det är dock nu så i verkligheten, att vi hava tvärtom sann grund till en *evig* glädje. En så stor och evig lycka är oss given, en så stor och evig Fader hava vi.

Tänk, då det enda onda, som kunde göra oss ovärdiga och förlustiga vår stora lycka, nämligen synden, verklig synd, otillbörlig synd, är just det, varpå Gud använt de kostligaste medel, det, vilket han gjort allra mest för att borttaga, försona, bota; tänk, när icke synden mera kan bliva orsak till Guds vrede, när icke synden mera gäller något, utan är just det, som är dödat och förintat i Kristus, så att hon aldrig tillräknas dem, som tro, så att för dem ingen fördömelse finnes. Och tänk, när Gud själv gjort detta, denne store, ende allsmäktige Guden, som skapat allting och som styrer, vårdar och leder allting, tänk, när han själv utgivit sin egen, ende älsklige Son för att med hans liv och blod frälsa det fallna människosläktet. Detta har nu skett och har gällt till tusende arma syndares frälsning i tiden och evigheten.

Stå nu miljoner syndare  
För tronen triumferande,  
Som ha sin rätt som vi förspelt,  
Skull' det för oss slå felt?

Nej, Guds eviga, oföränderliga förbund, trohet och löften, Guds eviga testamente *kan* icke ryggas, *kan* icke svika en enda själ, som dit tar sin tillflykt. Och vad är nu hans förbund? Jo, att Adams fallna barn skola mitt i synden, mitt i *all* synd, *allt* elände, *all* svaghet, blott se upp till den upphöjde kopparormen, till Frälsaren och genast vid första svagaste trosblick på honom inför Gud fulleligen frikännas, rättfärdigas, upptagas i Guds högsta nåd, älskas, härliggöras. Kära vän! Vad helst du känner eller tycker, tro blott på honom, och då *är* du i Guds sköte, och om *du* ej känner det, är det dock så. Se Rom. 4:1–8 samt Kom. 5 hela kapitlet. Kan du ej *gladeligen* tro det, så tro det kämpande, suckande – och det är ändå liv och salighet.

Och denna kamp är kampen för kronan – kronan, som väntar alla dem, vilka kämpat för tron i tron. Och den kronan, den härlighet, som skall uppenbaras på Guds barn, är så stor, att när vi få skåda den, skola vi innerligen gärna vilja ännu i tusende år kämpa för henne i det svåraste martyrskap; ty vi varda då honom lika, vi få se honom, såsom han är, ansikte mot ansikte, och detta evigt, evigt, evigt!

Kära vän, tröttna aldrig! Lönen är stor. »*Den som övervinner*», säger Herren Jesus själv, »*honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och jag skall skriva på honom min Guds namn. Och Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon, och Lammet skall vårda dem och leda dem till levande vattenkällor. Och ingen gråt skall varda där, ingen synd, ingen otro, ingen dunkelhet, ingen anfäktning, ingen värk; ty det första har gått till ända.*»

### Svar till en vän, i tvivel om sitt barnaskap.

Älskade vän! Herren tröste, styrke och fröjde ditt hjärta i allt, som kan anfakta dig! Du säger i ditt brev, att du fruktar, det vi skola anse dig bättre, än du är, anse dig för en kristen, och du till äventyrs icke är det m.m. Kära vän, att jag anser dig för en kristen, det nekar jag ej; men att jag därför anser dig bättre, än du är, vill jag ej medgiva. Jag vet, att vi, vi, vi i oss äro idel synd och skam, att vårt hjärta är en källa av allt gift, är av naturen ej bättre än hos de värsta fiender, turkar och kättare m.m. »Men av nåden ären I frälsta genom tron, och det icke av eder, Guds gåva är det.» Ack, de kära helgonen, vilka under de äro! Att du säger dig frukta, att du icke är en kristen! Och jag som tänkte, att blott jag hade att frukta sådant!

Denna anfäktning är mig icke obekant. Huru ofta får jag icke känna denna hemska fruktan: »Jag går ju och låter hålla mig för en kristen, men är så och så usel, jämmerlig, eländig!» Ja, jag säger som du: skulle någon se allt mitt onda, så kunde han icke hålla mig för en kristen. Men nu, vad skola vi göra? Ack, vi arma syndare, på nåden i Guds hjärta, nåden i Kristus, på den fromhet, tacksenhet, renhet, som han *för* oss offrade åt Gud, få vi vila, få vi hålla oss. Det kunna ock de elända; men däremot, om vi hade en motsatt klagan, som icke heller är så sällspord, nämligen att andra tänka för illa om oss, då vore det värre. Gud uppfylle, ja, *uppfylle* våra hjärtan med trons ljus och frid i Kristus. När Kristus förklaras för oss, då varder ju allting så gott, så lätt, så klart. Jag tänker ofta på din ensamhet.

Den som vore hos dig och finge dela någon andlig gåva! Men Herren själv, den gode, hulde herden är hos dig. Märker du icke det? Oftast är det fördolt, och stundom nog uppenbart. Evad det nu är ljusst eller mörkt, surt, bittert eller ljuvt, låt aldrig satan taga ifrån dig den huvudtrösten, att du dock i det dyra, evigt gällande blodet ännu har en lösepenning, om ock dina synder vore tusende, tusende gånger flera och svårare; »ty själva Gud är död, det gäller något mera». Så vederstygglig kan synden aldrig göra dig, att icke ditt välbehag, din renhet och skönhet i Kristus vida, vida övergår all din synd. Därför är du i en evig tacksenhet för Guds ögon.

»Vi äro benådade i den älskade.» Detta är viktigt att ihågkomma, nämligen, att du icke blott är frigjord från dina synder, utan du är också tack och kär för Guds ögon, så att han älskar dig, ser på dig, umgås med dig, såsom hos profeten så märkligt står: »Såsom en brudgum gläder sig över sin brud, så skall din Gud glädjas över dig.» Och om förnuft och känsla icke säga så, gäller Guds ord dock tusen gånger mera. Detta önskar jag dig hjärtligt att kunna behålla. Och då väl; ty av tron kommer kärlek, och kärleken är lagens fullbordan.

C-O Rosenius 1848

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

[www.pietisten.com](http://www.pietisten.com)